

Verslag PolMarCo reis groep 1 naar Magdeburg van 9 t/m 13 oktober 2017

En dan zit je, voordat je er erg in hebt - slechts onderbroken voor opgeven en betalen- al weer in de PolMarCo-bus, op weg naar een nieuw avontuur.

Toen we in Deurningen instapten, bleek dat er nog maar amper genoeg zitplaatsen over waren, zoveel belangstelling...en de stemming zat er al goed in!

Op naar het oosten, op naar Magdeburg en Luther.

Er ontbraken een paar vertrouwde gezichten (Jurjen, Gerda, Johan met Ans), anderen die vorig jaar hadden moeten afzeggen waren weer van de partij (Henk, Hennie, Riki met Piet) en Izak stelde twee nieuwkomers voor (Annemie en Broer). Voor de zieke Jurjen ging een kaart rond, die amper groot genoeg was voor de vele opbeurende wensen. Tanja, Alice en John werden extra in het zonnetje gezet vanwege hun (zeer gewaardeerde en onmisbare!) inspanningen. Om alvast richting juiste spirituele stemming te komen kregen we een Luther-Playmobil als reisaandenken uitgerekt. Ook kregen we de eerste uitgave van een PolMarCo reisgidsje. Mooi en handig!

De reis verliep voorspoedig en met nauwelijks oponthoud, maar met enig leedvermaak bij het aanzien van een vele kilometers lange file op de andere rijbaan, de Betuwse appels van Ria en Cees vonden gretige monden. Ook ontbrak de bingo niet, waarbij zoals vaker, de prijzen naar een ander deel van de bus verdwenen.

Het hotel in een kleine randgemeente van Magdeburg lag er aan de winterdijk van Elbe- uiterwaarden uitnodigend bij. Ik kreeg een prachtige kamer met de inspirerende tekst boven m'n bed "Reich der Träume" en dat zou later op waarheid blijken te berusten.

Koffer uitpakken, ettelijke malen proberen wifi in te stellen (ik bleek gelukkig niet de enige en het personeel begreep er zelf ook niet veel van), douchen, borrelen, eten afgerond met een kopje koffie en bijtijds naar bed. Einde van dag 1.

Dinsdagmorgen heb ik me bij de overigens lange stadsrondrit geen moment verveeld. Heidrun wist en vertelde veel op een duidelijke en enthousiaste wijze. Tussendoor en steeds tijdig instrueerde ze Joop hoe te rijden. Vele plekjes en gebouwen hebben we later op ons gemakje nader bekeken of bezocht. Er was tijd ingeruimd om de domkerk met kloostertuin uitgebreid te bezoeken. De dom bleek dermate groot en imposant, dat ik me als vanzelf nederig ging voelen (en degene die mij kent weet dat daar veel voor nodig is). De lunch van belegde broodjes was perfect verzorgd in het hoofdbureau van de Polizei Magdeburg, overigens een gebouw dat bij ons de ARBO-keuring niet zou doorstaan.

De middag was geheel gevuld met een bezoek aan het Elbauenpark, een voorheen enorm militair complex van een Russische tankdivisie, dat met veel (west)geld omgetoverd is tot een groots park,

waarin men nog een deel van een Bundesgartenschau (een soort Floriade) in stand houdt, waar men op de zuidflank van een oude vuilnisbelt een enorm zonnepanelenpark heeft aangelegd nadat al het aanwezige methaangas was gewonnen en opgebruikt, waarin een immens openluchttheater dat tevens dienst doet als poppodium is gebouwd, waarin een enorme vlinderkas staat met vooral tropische exoten en een bijzonder museum in een bijzondere huisvesting: een 60 meter hoge tipi van tentdoek waar je spiraalsgewijs buitenom naar het uitzichtpunt op de top kunt lopen. Binnenin loop je startend in de prehistorie en via allerlei uitvindingen, waarvan de meeste in werking zijn en uitgelegd worden, langs de Magdeburger halve bollen de huidige tijd in. Een prachtig museum voor jong en oud. Men runt het geheel, ook het buitengebeuren met sociaalzwakke mensen. Helaas was een van de drie treintjes stuk en moest een gedeelte van ons te voet naar de Jahrtausendturm; zij hebben jammer genoeg de toer over het terrein gemist. Einde van dag 2, douchen, borrelen, eten afgerond met een kopje koffie en bijtijds naar bed

Woensdag naar Wittenberg. Een rit die langer duurde dan ingeschat, ingelopen door een wat ingekort bezoek aan het Panorama Luther, een rond gebouw waarin op de gladde binnenwand een 360-graden afbeelding van de stad Wittenberg in 1517 werd getoond, begeleid door geluids- en lichteffecten. Een prachtig schouwspel waarbij je iedere keer weer een nieuw tafereeltje ontdekte, zoals onze gids, slapend geleund op zijn hellebaard de stad bewakend. Bijna alle bewoners van Wittenberg hebben als figuranten meegewerkt aan dit fotografische kunstproject van Yadegar Asisis.

We werden opgewacht door een IPA collega en een imposante, middeleeuws geklede stadsgids, “Hauptmann Johann der Stadtwache”. Zij sieren veel evenementen op en verzorgen stadswandelingen. Hij voerde ons op een korte stadswandeling met veel bombarie naar de Ratskeller, langs bezienswaardigheden uit die tijd, zoals het Luther Hof, de woning en het sterfhuis van Philipp Melancton, de universiteit van Wittenberg, de bron van de eeuwige jeugd en een omstreden antisemitisch reliëf. “Fragen? Ich weiss noch viel mehr.”

Bij een lekkere lunch met belegde broodjes en een drankje in de Ratskeller van de Stadtwache konden we even bijkomen van al dat verbale geweld.

Na geen middagdutje ging het verder, via het marktplein voor het stadhuis met beelden van Luther en Melanchton (filosoof-theoloog en de rechter hand van Martin Luther), via de werkplaats en een met schilderijen versierd binnenhofje van schilder Lucas Cronach der Ältere (senior), via het geboortehuis van Wilhelm Eduard Weber (uitvinder van de telegrafie) naar de kerk waar het gebeurde: het aanplakken van de 95 stellingen op de kerkdeuren. Na: “Noch Fragen? Ich habe noch sehr viele Antworten!” neemt Johann afscheid en krijgen onze oren rust. We hebben op ons gemak de kerk kunnen bezichtigen en geluisterd naar de uitleg van een kerkgids. Via een rustige route door het mooie landschap stuurde Joop ons weer behouden naar het hotel. Einde van dag 3, douchen, borrelen, eten afgerond met een kopje koffie en bijtijds naar bed

Donderdagmorgen maakten we een boottocht op de Elbe, ploeterend een eind stroomop en zacht wiegend op de stroom weer terug. Onderweg het stadssilhouet met vooral veel kerken bekeken, onder een hele oude ijzeren hefbrug door gevaren, de “maagd van de burcht” begroet, het éénrichtingsverkeer op de Elbe meebeleefd, een stroomopwekkingsinrichting gezien die aangedreven wordt door de stromende rivier. De rivier is wispelturig met waterstanden tussen 1 en 7,5 meter. Men is nog steeds druk bezig de stad tegen overstromen te beschermen. Aansluitend een vrije besteding van de resterende morgen. Enkele gingen winkelen, enkele nestelden zich bij de horeca en velen gingen op sightseeing en bekeken onder andere het Hundertwassergebäude, de vele bijzondere barokke en Jugendstil gevels en de rijkelijk voorhanden beelden.

De lunch werd geserveerd in de absint-distilleerderij; dikke goulashsoep (zoveel je op kon) maar met een mini-broodje. Men destilleert niet zelf, men mengt naar oud recept en produceert naast absint ook bijvoorbeeld wodka en likeuren. Aan het eind van de keten konden we het verzegelen van de duurste soort bewonderen. Ook hebben we geproefd en je laat het wel uit je hoofd daarvan te veel te nemen, percentages tot 75%!!

Daarna was het tijd voor een bezoek met rondleiding aan het waterbouwkundig-technisch hoogstandje, de scheepslift. Een gigantische bak water van 85x12x2,5 meter die op een zeer slimme en energiezuinige manier waterpeilafhankelijke verschillen van 11 tot 18 meter kan overbruggen. Bij de bouw (1934-38) enig in zijn soort en zo'n 70 jaar in gebruik geweest. Na een grondige restauratie nu nog steeds in het toeristenseizoen in bedrijf. Ook hebben we nog even bij de regelkamer van de regionale scheepvaart gekeken, waar onder andere ook het éénrichtingsverkeer op de Elbe wordt geregeld. Via een mooie toeristische route met een omweggetje langs een gigantisch aquaduct waar het Mittellandkanal over de Elbe wordt geleid, zijn we naar het hotel teruggereden.

Einde van dag 4, douchen, borrelen, eten afgerond met een kopje koffie en bijtijds naar bed

Vrijdag, alweer de laatste dag. Opstaan, inpakken, uitchecken, instappen en wegwezen. Ook de terugreis verliep spoedig en op traditionele wijze. Het afsluitend diner bij Frans op den Bult was weer voortreffelijk en een verademing, want er was meer dan genoeg en bijbestellen was geen punt.

De reisleiding had een mooi en rustig gelegen hotel uitgezocht, met ruime en schone kamers. Het eten in het hotel was niet slecht, maar niet overdadig en soms was er zelfs een tekort aan hoofdgerecht en geen roerei bij het ontbijt hebben we nog niet eerder meegemaakt en bleek onbespreekbaar. Ook op andere punten leek het soms of het personeel uit louter leerlingen bestond. Enkele minpuntjes, waaraan de reisleiding echter totaal geen schuld had, maar hopelijk voor groep 2 gladgestreken kunnen worden.

De organisatie werd namens de club voor alles bedankt en uiteraard “op de gebruikelijke wijze” ook Joop die ons weer heelhuids “*hen en weerumme*” had gebracht.

Voor mij en enkele anderen was Deurningen het einde van de reis, de rest had nog een rit via Utrecht naar Herveld voor de boeg.

Einde van dag 5.....Tot volgend jaar!

Frits

